

Arrest

nr. 341 764 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 28 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 15 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 15 juli 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 30 augustus 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 29 augustus 2026. Hij beschikt ook over een Grieks reisdocument dat geldig is tot 8 oktober 2028 (Documenten, stuk 5, nr. 4; Landeninformatie, stuk 6, EURODAC Marked Record). Verzoeker betwist dit niet.

2. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terdege:

“Uit uw verklaringen en de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u kampt met een medisch probleem aan uw linker oor (Notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 13 mei 2025, hierna CGVS, p. 4-5, 15; document 5). Hier werd rekening mee gehouden door u bij aanvang van het gehoor te wijzen op de mogelijkheid dat de tolk aan uw rechterkant kan zitten, en dat u doorheen het onderhoud kon laten weten als u problemen ervaarde (CGVS, p. 2). Hier bent u aan het begin, noch tijdens het onderhoud op ingegaan. U gaf ook aan soms duizelig te worden door het overdenken (CGVS, p. 11, 13). Mede daarom werd u meermaals op het hart gedrukt dat u mocht aangegeven indien u een pauze wenst (CGVS, p. 2, 12). U vroeg op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze noch haalde u tijdens het onderhoud aan niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud (CGVS, p.7-8, 11-12, 15). De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over elementen of aanwijzingen die hierop wezen. U bleek daarentegen doorheen het onderhoud in staat alle vragen te begrijpen en op een omstandige wijze uw relaas uit de doeken te doen. U op het einde van het onderhoud nog uitdrukkelijk gevraagd of u zelf nog iets wilde toevoegen, antwoorde u negatief (CGVS, p.16). U bevestigde daarenboven uitdrukkelijk de tolk goed te hebben begrepen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure ‘internationale bescherming’, formeel aanhaalde dat er geen zulke zijn (zie vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ dd. 3 juli 2024, blauwe map document 2).”

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;

- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. *Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.*

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder het AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, het RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtpriode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is, aangevuld door onder andere rapporten van Human Rights Watch, CERD en OSAR van 2024 en informatie van UNCHR, op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. *Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.*

6. *Verzoeker, een negenendertigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.*

Verzoeker stelt dat hij problemen aan zijn oor ondervond. Deze problematiek wordt door verzoeker gestaafd middels een resem aan medische documenten. Er werd een probleem aan het trommelvlies vastgesteld en dit werd operatief verholpen. Echter blijkt uit het meest recente door verzoeker neergelegde attest van 7 mei 2025 dat verzoeker kampt met een infectie van het desbetreffende oor waarvoor antibiotica werd voorgeschreven (Documenten, stuk 5, nr. 5). Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij verder ging worden opgevolgd, maar legt hiervan geen documenten neer (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Naar oordeel van de Raad kan er naar aanleiding van deze problematiek geen bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die leidt tot de conclusie dat hij zichzelf niet zou staande kunnen houden in Griekenland. Verzoeker maakte gewag van gehoorverlies alsook een uitdijende pijn aan het oor waarmee hij al vijf jaar mee kampt (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5; bijkomende vragen M-status Griekenland, stuk 7; documenten, stuk 5, nr. 5). Deze problematiek weerhield verzoeker echter geenszins om in Turkije en Griekenland te werken (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8, 11, 13-14). Verder verklaart verzoeker dat het thans beter gaat met zijn oor (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Deze elementen, gepaard met de relatief beperkte aard van de problematiek, volstaan om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid bestaat. Bovendien kan verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland wel degelijk beroep doen op de Griekse gezondheidszorg, zoals uitvoerig en pertinent wordt gemotiveerd door de bestreden beslissing:

“Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

U verklaart deze wel te zijn gaan opvragen maar, dat u daar werd verteld dat uw naam niet geregistreerd was in het systeem (CGVS, p. 8, 9-10). Echter is dat het enige dat u weet over dit probleem, wat opmerkelijk weinig is. U weet ook niet meer of men u verteld heeft hoe u dit probleem moet oplossen, en daarenboven heeft u ook niets anders ondernomen om dit probleem op te lossen (CGVS, p. 10). Daar u verklaart dat het gebrek aan een AFM en AMKA u niet alleen hinderde bij het verkrijgen van medische zorg, maar ook bij het vinden van werk, getuigt dit niet van een te verwachten interesse om dit beweerde probleem op te lossen. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen - bovendien slechts blote beweringen - hieromtrent in gedrang. Deze wordt verder ondermijnd omdat u bij DVZ verklaarde wel een AFM te hebben ontvangen (zie administratief dossier, ‘bijkomende vragen Mstatus Griekenland’ dd. 3 juli 2024, blauwe map, document 3). U stelde bij het CGVS dat u toen bij DVZ eigenlijk niet wist wat de AFM was en dat u niet wist waarom u antwoordde dat u in het bezit was van een AFM (CGVS, p. 16). Hier spreekt u echter uzelf tegen, aangezien u even daarvoor stelde dat u in Griekenland al op de hoogte was van de AFM (CGVS, p. 9, 16). Door deze inconsistenties en tegenstrijdigheden kan u niet aannemelijk maken dat u een probleem had met het verkrijgen van de AFM en AMKA, en bent u er dus niet in geslaagd aan te tonen dat het voor u niet mogelijk was om bovenstaande stappen te ondernemen of uw AMKA te bekomen.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare_; en Communication on the status of migration management in mainland Greece_ (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer

(PAAYP), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Wat verzoekers huiduitslag betreft, blijkt nergens uit dat hij hiervan nog last zou hebben of dat deze problematiek enige weerslag had of zou hebben op zijn zelfredzaamheid (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5; bijkomende vragen M-status Griekenland, stuk 7).

Verder legt verzoeker geen objectieve medische attesten neer die duiden op enige psychologische problematiek in zijn hoofde.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij bijzonder kwetsbaar is louter omwille van zijn profiel en herkomst uit Gaza, merkt de Raad op dat, hoewel de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft wordt erkend, een kwetsbaarheid in concreto moet worden aangetoond. Een algemene verwijzing naar zijn profiel is dan ook niet dienstig.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen (Documenten, stuk 5, nr. 4; notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4).

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in Griekenland op 30 augustus 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg, en zijn reisdocument op 9 oktober 2023 verkreeg (Documenten, stuk 5, nrs. 4; Landeninformatie, stuk 6, Eurodac Market Record). Verzoeker verliet op 4 juni 2024 Griekenland (DVZ-Verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef 9 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

De bestreden beslissing merkt hieromtrent terecht op dat verzoeker beperkte stappen ondernam om zijn rechten te doen gelden:

“Wat betreft uw moeilijkheden om werk te vinden in Griekenland (CGVS, p. 11); dient er op gewezen te worden dat u weldegelijk gewerkt heeft in Griekenland, zij het op de illegale arbeidsmarkt (CGVS, p. 11, 13-14). Zo heeft u van oktober 2023 tot januari 2024 gewerkt in de olijvenpluk en werkte u verder nu en dan een dag (CGVS, p. 13-14). Toen u werd gevraagd naar uw concrete pogingen om werk te vinden in Griekenland, vertelde u dat u louter rondvroeg bij kennissen en dat u naar bureaus en fabrieken ging, maar dit bleef naar eigen zeggen zonder resultaat omdat u geen AFM en AMKA had (CGVS, p. 14). Uw verklaringen over de AFM en AMKA werden hierboven reeds besproken en kunnen niet overtuigen (zie hierboven). Bovendien kan u niets voorleggen dat aantoonde dat u deze stappen ondernam, en weet u zelfs niet meer de namen van de bureaus of fabrieken die u bezocht (CGVS, p. 14). Daarnaast heeft u ook op geen enkele andere manier naar werk gezocht, zo ook niet door hulp te gaan zoeken bij organisaties of bij overheidsinstanties zoals de Public Employment Service. Uit het bovenstaande valt bijgevolg af te leiden dat

u weldegelijk gewerkt heeft en daarnaast slechts weinig moeite heeft gedaan om werk te vinden in Griekenland.

Wat betreft uw moeilijkheden om aan huisvesting te geraken in Griekenland (CGVS, p. 11); dient te worden opgemerkt dat u weldegelijk huisvesting gevonden heeft in Griekenland. Zo kon u van oktober 2023 tot januari 2024 verblijven bij de Pakistaan waar u ook werkte (CGVS, p. 12, 13). Daarna heeft u een periode op straat geslapen in Athene. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u weinig concrete pogingen heeft ondernomen om duurzame huisvesting te vinden tijdens uw verblijf in Griekenland. Toen u werd gevraagd naar uw concrete pogingen om huisvesting te vinden in Griekenland, vertelde u dat u naar plaatsen ging waar ze mensen hielpen en naar een organisatie ging om hulp te vragen (CGVS, p. 12-13). Toen u werd gevraagd of u nog andere pogingen had ondernomen om een duurzame woning te vinden, verwees u louter naar uw zoektocht naar werk en uw medische problemen, die hierboven reeds besproken werden (zie hierboven) (CGVS, p. 13). U kan echter niets voorleggen dat aantoont dat u hulp ging zoeken bij een organisatie, en weet bovendien de naam van de organisatie waar u hulp ging vragen niet, noch wat de reden was dat ze u niet zouden hebben geholpen (CGVS, p. 12, 13). Hierdoor kan niet worden afgeleid dat u de te verwachten stappen heeft ondernomen om duurzame huisvesting te vinden in Griekenland.”

Dit ontbreken van ernstige pogingen om een leven op te bouwen, gepaard met het korte verblijf van verzoeker in Griekenland leidt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Nochtans heeft verzoeker hiertoe duidelijk de capaciteiten, gelet op zijn niveau van zelfredzaamheid – verzoeker was immers in staat om te werken én onderdak te vinden in Griekenland, Turkije en België – en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7, 10, 11-13). Bovendien kreeg verzoeker ondersteuning van zijn familiaal netwerk (die deels wonen in België) die hem geld opstuurden en hem hielpen bij de aankoop van vliegtickets (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6, 11-12).

Verzoeker maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is.

10. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refolement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refolement bestaat.

11. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan

dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting en zijn aanvullende nota's van 5 en 6 februari 2026 brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 7 januari 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via de aanvullende nota's heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota's nog andere gegevens bevatten dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar zijn kwetsbaar profiel. Verzoeker legt in twee aanvullende nota's van 5 en 6 februari 2026 verscheidene medische rapporten neer.

Het rapport van 15 oktober 2025 stelt dat verzoeker werd opgenomen in het ziekenhuis wegens een plotse longproblematiek (pneumothorax). Verzoeker kon echter het ziekenhuis verlaten waarbij werd gesteld dat verzoeker voorlopig moest rusten. Tevens was er sprake van een levenslang duikverbod. Voor het overige blijkt geenszins uit dit medisch rapport dat verzoeker op voortdurende wijze beperkt zou zijn in zijn handelen.

De verdere medische rapporten, waarvan het meest recente van 8 november 2025 dateert, betreffen verzoekers oorproblematiek. Er werd opnieuw een gezwel verwijderd van verzoekers oor, waarbij hij werkonbekwaam was tot 23 november 2025. Nadien kon verzoeker volgens het voormelde attest terug volledig aan het werk.

Uit de voorliggende rapporten blijkt overtuigend dat zijn medische problemen geen belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren, zijn zelfredzaamheid en autonomie, noch dat zijn gezondheidstoestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen inzake verzoekers gezondheidstoestand, kan de Raad verzoeker niet bijtreden dat de aangevoerde medische rapporten bijzonder relevant zijn en een cruciaal element vormen dat een ander licht werpt op de beoordeling van zijn situatie bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die anders doen denken over de impact van zijn gezondheidstoestand.

Een herhaling van verzoekers kwetsbaarheid vanwege zijn herkomst uit de Gazastrook volstaat evenmin om een ander licht te werpen op de beoordeling van de beschikking hieromtrent.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 7 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP